

[Bording.]

ligvis stemme for det, saadan som det til den Tid foreligger, med de Ændringer, som er foreslaaet af enten Flertallet eller det samlede Udvalg.

Victor Larsen: Jeg vil gerne udtale min Glæde over det Resultat, Udvalget er naaet til. Det er jo rigtigt, at denne vigtige Sag blev overordentlig daarligt forelagt og alt for sent, med Saatiden lige om Ørerne, og at selve Forslaget var mildest talt temmelig daarligt forberedt. Hele Stemningen ved første Behandling i Forgaars var et Udtryk herfor. Fra alle Sider maatte man jo ønske en større Sukkerproduktion end sidste Aar, men Muligheden for at opnaa det, syntes ikke alt for stor. Naar man derfor nu er naaet igennem til en Ordning med et Præmieringssystem for en Forøgelse af Areaerne, er dette efter min Opfattelse i alle Parter velforstaede Interesse og nøjagtig paa Linie med det, jeg udtalte under Lovforslagets første Behandling som værende det ønskelige og den bedste Ordning. For mig at se var det den eneste Vej frem og den bedst mulige.

Jeg haaber, at Vedtagelsen af dette Lovforslag maa betyde, at forøgede Arealer bliver taget under Dyrkning trods de store Vanskeligheder, der ogsaa i Aar er forbundet med Dyrkningen. Jeg synes ogsaa, Rigsdagen har Lov til at sige til Roedyrkerne, at samtidig med, at man godt forstaaer disses Vanskeligheder, bl. a. med Hensyn til Fremskaffelse af Arbejdskraft, henstiller man indtrængende, at Dyrkerne hver paa sin Plads og efter sin Evne nu vil paa tage sig Dyrkningen af saa store Arealer som muligt, fordi Landet og det Samfund, vi lever i, trænger haardt til den størst mulige Produktion af denne Vare, baade for at afhjælpe det Tryk, den lille Ration lægger paa hver eneste Husmoder i dette Land, og fordi vi i saa høj Grad har Brug for Sukkeret som Eksportvare, som Bytteobjekt.

Til de stillede Ændringsforslag skal jeg kun gøre enkelte Bemærkninger. Under Ændringsforslag Nr. 1 foreslaas, at Fremstillingen af Roesaft herefter skal være under Kontrol. Spørgsmaalet om Fabrikation af Roesaft laa noget anderledes, saa længe den tyske Besættelse var over Landet. Men naar man nu har givet Tilladelse til denne Produktion ogsaa i Aar, ser jeg ikke rettere, end at denne Produktion naturligvis maa være under Kontrol saavel som den øvrige Sukkerproduktion, og jeg maa derfor anbefale dette Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 2, der indeholder

den meget betydningsfulde Bestemmelse, at der gives en Præmie, vil jeg ogsaa give min varmeste anbefaling. Det er vel i og for sig det, der er det centrale i de Ændringer, Udvalget minus det kommunistiske Parti er blevet enig om at stille Forslag om. Naturligvis kan man ikke garantere, at denne Bestemmelse vil medføre Dyrkning af større Arealer, men jeg tror nu, at den vil være den Løftestang, der gør, at Roedyrkerne ude i Landet — netop fordi man har vist den Forstaaelse af denne Produktions Betydning — vil være klar over, at nu maa de gaa til at dyrke det Areal, som hver enkelt evner.

Maaske kan man sige, at Præmien i og for sig ikke betyder saa meget pr. Td. Land, men man maa her ikke mindst operere med hele den Stemning, der er i dette Forhold, og jeg er enig i den Betragtning, som jeg allerede ved Forslagets første Behandling stærkt gjorde mig til Talsmand for, at der gives gennem den øgede Eksport, hvis der bliver øgede Arealer, ogsaa Dækning for de Udgifter, Staten faar.

Det under Nr. 6 stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Forslag til en eventuel Forlængelse af Sukkerordningen vil være at forelægge Rigsdagen senest den 15. Februar 1947, er et Resultat af mange Aars Bestræbelser. Det nytter ikke at nægte, at Aar efter Aar er denne Lov kommet for sent, Aar efter Aar har der lydt Klage over, at den er kommet i allersidste Øjeblik. Det gjorde den altsaa ogsaa i Aar, men saa brast endelig Taalmodigheden, og hele Udvalget fandt det rimeligt at stille Krav om, at man næste Aar fik tilendebragt Forhandlingerne mellem de interesserede Parter saa betids, at der inden 15. Februar kunde forelægges et Forslag, saaledes at Rigsdagen næste Gang faar sin rundelige Tid til at bearbejde et saadant Forslag.

De under Nr. 3 og 4 af Danmarks kommunistiske Parti stillede Ændringsforslag maa jeg tilraade at stemme imod. Jeg behøver ikke at give nogen nærmere Begrundelse herfor. Ønsket om at socialisere Fabrikkerne ved enhver finder ikke vor Tilslutning.

Derimod skal jeg anbefale at stemme for Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 5 og 6 og anbefale, at man stemmer for det saaledes ændrede Lovforslag.

A. M. Hansen: Jeg kan udtale min Tilfredshed med, at der er opnaaet Enighed mellem de fire Partier om de her foreslaede Ændringer og om Lovforslagets hurtige Gennemførelse.

Naar Staten skal have Indseende med Sukkerproduktionen, er det efter min Mening